

хубавата „Червена шапчица“, защото имаше свои собствени пари и можеше да си я купи. Ще хване майка си за ржка, ще отидатъ при стария книжаръ и гордо ще кажатъ: „Моля ви се, дайте ни да видимъ онази тамъ кукла съ червената шапчица!“

Анчето си представи, какъ той ще подаде кутията съ куклата, какъ очудено ще ги погледне надъ очилата и какъ майка ѝ все така гордо ще почне да се пазари: „Ами не може ли да я отстъпите за четиридесетъ лева? Е, щомъ не може, ние, все пакъ, ще я вземемъ. . . Я да видимъ, какъ вика: Мамо!“

Сърдцето на Анчето биеше силно. Тя настъпи съ босия си кракъ нѣкакво остро камъче, но не усѣти болка: тъй бѣше унесена въ мечтата си — пазаруването на куклата.

Но когато влѣзе въ стаята, намѣри майка си разплакана. На масата стоеше бележката за освѣтлението: четиридесетъ и два лева.

Сега чакъ Анчето си спомни, че на входа едва що не се сблъска съ сърдития мустакатъ инкасаторъ, който вече четири пѣти идваше и се караше вкѣщи — заплашваше, че ще спре тока. . .

Тя пристъпи умърлушено до майка си. Прѣститѣ ѝ се охлабиха и едва не изпуснаха още топлата пара.

— Защо плачешъ, мамо? — нѣжно се погали Анчето до майка си.

Предъ очитѣ ѝ още веднѣжъ застана русата червеношапчица, още веднѣжъ видѣ сърменото ѝ коланче, чу пресипналото ѝ „мамо“ . . . и спрѣ очи върху зачервенитѣ очи на майка си. Подвоуми се единъ мигъ, после каза пресилено весело:

— Не плачи, мамо. Ето, азъ намѣрихъ пари. Мене защо ми сж пари.

И така бързо остави монетата на масата, като че ли тя гори ржката ѝ.

Майката очудено и просвѣтлено погледна момиченцето си:

— Къде ги намѣри, Анче? Кой ли нещастникъ ги е изтървалъ? . . .

— Щѣхъ да ги върна, мамо, но улицата бѣше пуста. Затова ги взехъ.

Майката погали доброто дете по коситѣ и каза:

— Още сега ще ида и ще платя. Иначе довечера щѣхме да останемъ на тъмно.

Майката се развесели. Развесели се и Анчето: стана ѝ изведнѣжъ и свѣтло, и радостно на душата.

МАРИЯ ГРУБЕШЛИЕВА

РЕДАКТОРИ: СТИЛИЯНЪ ЧИЛИНГИРОВЪ, ХРИСТО СПАСОВСКИ И ЗЛАТКА ЧОЛАНОВА. ИЗДАТЕЛЪ: ДОБРОМИРЪ ЧИЛИНГИРОВЪ, БУЛ. „КНЯЗЪ КАРЛЪ ШВЕДСКИ“, 37 — СОФИЯ IV. ТЕЛЕФОНЪ 4-16-95. ЧЕКОВА СМѢТКА № 855.

КОРИЦА И ИЛЮСТРАЦИИ ОТЪ ДИМ. ТОДОРОВЪ-ЖАРАВА
НАДПИСИ ОТЪ ЦВѢТАНЪ ЦЕКОВЪ

ПЕЧАТНИЦА С. М. СТАЙКОВЪ — СОФИЯ